

Co viděli v tvém domě?

Texty na tento týden

Iz 38 a 39; 1K 7,12–15; 1Pt 3,1,2; Žd 6,12; 13,7; 3J 1,11; Iz 58,6.7.10.12

Základní text

„Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa.“ (1Pt 2,9)

Možná jsme v situaci, kdy je v našem životě, jak se zdá, vše v pořádku: rodině se daří, v práci máme úspěch, jsme zdraví a splatili jsme hypotéku. A možná je všechno naopak – v rodině vládne stres, chaos a zármutek. Ale ať už je to jakkoli, pokud by vás navštívil někdo podobný vyslancům z Babylona, kteří byli u krále Chizkijáše, jaká by byla odpověď na otázku, kterou později položil prorok Izajáš králi: „Co viděli v tvém domě?“ (Iz 39,4)

Co mohou lidé vidět v tvém domě, domácnosti nebo rodině? A co by tam viděli nebeští andělé? Čím je „provoněn“ náš domov? Je u nás cítit duch modlitby? Nachází se tam něha, velkorysost a láska, nebo napětí, hněv, zatrpkllost a nesoulad? Řekne si někdo po odchodu z našeho domu: „V tom domě opravdu přebývá Ježíš“?

Existuje mnoho důležitých otázek, které bychom si měli položit v souvislosti s domovem, který spoluvytváříme. Tento týden se budeme věnovat některým podnětům, které mohou udělat z našich domovů hezčí místo k životu – a to i navzdory tlakům a potížím, kterým musejí dnešní rodiny čelit.

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

POUČENÍ Z KRÁLOVÝCH CHYB

²⁴V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Modlil se k Hospodinu a ten k němu promluvil a dal mu zázračné znamení. ²⁵Ale Chizkijáš za prokázané dobrodiní nebyl vděčný, jeho srdce se stalo domýšlivým. Proto jej i Judu a Jeruzalém postihlo Hospodinovo rozlícení. ... ³¹Jenom tehdy, když k němu byli posláni vyslanci knížat babylónských, aby se dotazovali na zázračné znamení, které se stalo v té zemi, jej Bůh opustil. Tak jej podrobil zkoušce, aby poznal všechno, co je v jeho srdci. (2Pa 32,24.25.31)

Osobní studium

Uvažuj o uvedených textech. Co se z nich můžeš dozvědět o nemoci a uzdravení krále Chizkijáše? Jaké principy zdůrazňuje biblický text?

2Pa 32,24–31

Iz 38–39

Písmo naznačuje, že poslové babylonského krále se zajímali o Chizkijášovo zázračné uzdravení. Zdá se však, že on o této zkušenosti mlčel. Nezdůrazňuje skutečnosti, které by mohly otevřít srdce zvědavých vyslanců pro Boží pravdu. Na první pohled je nápadný kontrast mezi královou vděčností za uzdravení zaznamenanou v Iz 38 a jeho mlčením o této události v následující kapitole Iz 39.

„Bůh [krále] opustil. Tak jej podrobil zkoušce, aby poznal všechno, co je v jeho srdci.“ (2Pa 32,31) Státní návštěva z Babylona byla významnou událostí. Přesto nenacházíme žádný záznam o tom, že by Chizkijáš usiloval získat nějakou radu na modlitbě, od proroků nebo kněží. Ani Bůh nezasáhl, aby dal nějaké znamení. Chizkijáš byl sám, mimo „dohled veřejnosti“, bez podpory duchovních rádců. Zdá se, že král postupně přestal vnímat, jak Bůh působí v jeho životě

a v životě celého národa. Pisatel se v 2Pa 32,31 pravděpodobně snažil ukázat, jak snadné je pokládat Boží požehnání za samozřejmost a v jak velkém pokušení stát se soběstačnými jsou příjemci Božího milosrdenství.

Ze zkušenosti Chizkijáše se toho můžeme o oddanosti Bohu v životě rodiny hodně naučit. Uvažuj o myšlenkách, které se nacházejí v následujících odstavcích. Jaká další poučení tě v této souvislosti napadla?

Každá návštěva, která zavítá do křesťanské rodiny, by měla mít příležitost setkat se s opravdovými Kristovými následovníky.

Jen málokterý návštěvník začne sám od sebe mluvit o duchovních věcech. Křesťané by se měli snažit najít způsob, jak se citlivě a přiměřeně podělit o dobrou zprávu o spasení v Ježíši.

Křesťané nejsou povoláni k tomu, aby druhým předváděli svůj blahobyt nebo materiální úspěchy, ani kdyby přitom nepomněli připomenout, že všechno jejich požehnání pochází od Hospodina. Apoštol Petr Kristovým následovníkům připomíná, že mají zvěstovat „mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla“ (1Pe 2,9). Nebo, pokud bychom Chizkijášovu zkušenost měli použít jako příklad, máme zvěstovat, že jsme umírali, ale Kristus nás uzdravil. Byli jsme mrtví v hříchu, ale spolu s Kristem jsme byli vzkříšení a uvedeni na nebeský trůn (Ef 2,4–6).

Aplikace

Jakým způsobem se vaší rodině daří vydávat svědectví o Ježíši Kristu? Jak se můžete o svou víru v Krista otevřeněji podělit s lidmi, kteří k vám přijdou na návštěvu?

RODINA NA PRVNÍM MÍSTĚ

⁴⁰Jeden z těch dvou, kteří slyšeli, co Jan řekl, a Ježíše následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra.

⁴¹Vyhledal nejprve svého bratra Šimona a řekl mu: „Nalezli jsme Mesiáše (což je v překladu: Kristus).“ ⁴²Přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohleděl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas (což se překládá: Petr).“ (J 1,40–42)

Osobní studium

Členové naší rodiny jsou docela přirozeně prvními příjemci našeho úsilí šířit evangelium. Neexistuje důležitější misijní oblast než právě rodina.

Co úvodní verše říkají o zvěstování evangelia v rodině? Co se z toho můžeš naučit? Viz také texty **Dt 6,6,7** a **Rt 1,14–18**.

Nadšená zpráva. Ondřej udělal víc, než aby jen oznámil, čeho byl svědkem. Zorganizoval pro svého bratra setkání s Ježíšem. Nadšená zpráva o Ježíši a osobní seznámení se s ním – jak jednoduchý recept pro předání evangelia členu rodiny! Při Šimonově setkání s Ježíšem se Ondřej stáhl do pozadí. Od této chvíle měli Ježíš a Petr svůj vlastní, osobní vztah.

Může se stát, že při šíření evangelia zapomeneme na své vlastní děti. Můžeme totiž mít pocit, že jsou na takové „důležité věci“ příliš malé a nevyspělé. Rodiče se někdy chybně domnívají, že děti jednoduše absorbují rodinnou spiritualitu. To však nesmíme

brát jako samozřejmost. Je pravdou, že děti a mladí lidé se učí napodobováním toho, co vidí. Zároveň však platí, že tito mladí členové Boží rodiny potřebují zvláštní pozornost. Potřebují, abychom jim osobně představili Ježíše. V Dt 6. kapitole je položen důraz na to, abychom se soustředili na tu nejúčinnější formu náboženské výchovy. V rodině bychom měli každého povzbuzovat, aby se účastnil nejen společné rodinné bohoslužby, ale aby věnoval pravidelný čas i osobní bohoslužbě. Dětem a mladým lidem bychom měli věnovat dostatek času a opravdové úsilí.

Uvažuj o textu **Rt 1,8–22**. Co se můžeš naučit z evangelizačního úsilí Noemi?

Rút viděla Noemi v jejích nejtěžších chvílích. Viděla, jak se snaží od sebe „odehnat“ své nevěsty. Byla svědkem toho, jak Noemi hodnotí svou ztrátu a jak z toho zatrpkle viní Boha (**Rt 1,15.20.21**). Chování Rút je výmluvným svědectvím o tom, že i mladí lidé umějí projevit postoj oddanosti dokonalému Bohu. A to i přesto, že je k Bohu přivede nedokonalý rodič.

Aplikace

Řekli jsme si, že domov je tím prvním a nejdůležitějším místem pro evangelizaci. Jak tato skutečnost ovlivňuje tvůj postoj k těm, se kterými žiješ pod jednou střechou? Jako rodina si připravte seznam toho, co byste mohli udělat, abyste přivedli ke Kristu i ty členy vaší rodiny, kteří ho ještě neznají.

PROMĚŇUJÍCÍ MOC LÁSKY

¹²Ostatním pravím já, a ne už Pán: Má-li někdo z bratří ženu nevěřící a ona je ochotna s ním zůstat, ať ji neopouští. ¹³A má-li žena muže nevěřícího a on je ochoten s ní zůstat, ať ho neopouští.

¹⁴Nevěřící muž je totiž posvěcen manželstvím s věřící ženou a nevěřící žena manželstvím s věřícím mužem, jinak by vaše děti byly nečisté; jsou však přece svaté! ¹⁵Chce-li nevěřící odejít, ať odejde. Věřící nejsou v takových případech vázáni. Bůh nás povolal k pokoji. (1K 7,12–15)

¹Stejně i vy ženy, podřízujte se svým mužům; i když se někteří z nich vzpírají Božímu slovu, můžete je beze slov získat svým jednáním, ²když uvidí váš čistý život v bázni Boží. (1Pt 3,1,2)

Osobní studium

Jaké rady nacházíme v Novém zákoně v souvislosti s manželstvím, které je rozděleno náboženstvím? Uvažuj v této souvislosti o úvodních verších.

V 1. listu Korintským apoštol Pavel reaguje na znepokojení těch křesťanů, kteří zůstávají v manželství s nevěřícím partnerem. Pavel promlouvá k ženám, které mají obavy, že život s nevěřícím manželem může být proti Boží vůli a znečišťovat nejen je, ale i jejich děti. „Není to tak,“ říká jim Pavel. I poté, co jeden z manželů odevzdal svůj život Kristu, zůstává v platnosti svatá podstata manželství. Přítomnost věřícího partnera „posvěcuje“ druhého partnera a jejich děti. Slovo „posvěcuje“ musíme chápat v tom smyslu, že nevěřící partner přichází do kontaktu s požehnáním milosti – a to díky životu s věřícím partnerem.

Ať to zní jakkoliv smutně, nevěřící partner se může rozhodnout manželství zrušit. Přestože to přinese vážné následky, milosrdné slovo našeho Boha – který vždy podporuje svobodnou vůli člověka – zní: „ať odejde“ (1K 7,15). V takových případech věřící

lidé „nejsou vázáni“ ke svému nevěřícímu partnerovi.

Povolání žít v klidu. Přestože v nábožensky rozděleném domově vznikají různé problémy, Boží slovo nás jasně vede k tomu, abychom usilovali o to, aby i v takové rodině vládli Kristův pokoj. Vždy je totiž naděje, že takové manželství vydrží a bude důkazem moci evangelia i uprostřed vzniklých potíží. Nevěřící partner tak může prožívat požehnání ze společenství se svým věřícím partnerem, se kterým je „jedno tělo“.

Jaká omezení má odpovědnost věřícího partnera za svého nevěřícího manžela?

Prokazování milosrdenství, neochvějná věrnost, pokorná služba a laskavé svědectví na straně věřícího zvyšuje pravděpodobnost, že se i nevěřící partner rozhodne následovat Krista (Ef 5,21). Přestože chce křesťan prokazovat svému nevěřícímu partnerovi skutečnou křesťanskou podřízenost, na prvním místě musí u něj stát podřízenost Kristu. Je však třeba zdůraznit, že i když člověk touží žít život vedený Boží láskou, neznamená to, že má trpět a nechávat se zneužívat násilnickým partnerem.

Aplikace

Jakým praktickým způsobem můžete ve vašem sboru pomoci někomu z vás, kdo má těžkosti, protože žije s nevěřícím manželským partnerem?

RODINNÝ ŽIVOT JAKO SVĚDECTVÍ

'Jako milované děti následujte Božího příkladu² a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, ježž vůně je Bohu milá. (Ef 5,1,2)

Osobní studium

V uvedených textech si všimni použití sloves ve významu „následovat“ nebo „napodobovat“. Co tyto verše říkají o procesu křesťanského růstu a dospívání? Jaký je podle tebe vztah mezi vydáváním svědectví a skutečností, že je někdo vzorem, příkladem hodným následování?

1K 4,16

Ef 5,1

1Te 1,6

Žd 6,12; 13,7

3J 1,11

Nový zákon klade důraz na „napodobování“ (v řečtině *mimétés* – napodobitel). V procesu učení je důležité následovat určitý vzor, příklad. Lidé se mění v to (toho), na co (koho) se dívají. Tento princip je možné aplikovat i na vztahy obecně. O to více to platí v rodině, kde je napodobování časté a přirozené. Děti napodobují své rodiče a sourozence. Oddaní partneři se sobě navzájem stále více podobají – gesty, způsobem řeči a často i vzhledem. Tento koncept naznačuje, jak mohou být partneři a rodiny svědky o Kristu jiné dvojici a rodině.

Síla společenského vlivu. Kristovými svědky se stáváme i v naší rodině, když dáváme jiným lidem možnost, aby pozorovali nás a náš rodinný život. Mnoho lidí nemá ve své rodině dobrý příklad, který by mohli následovat. Pokud je náš život

změněn Kristovou mocí, pak naši přátelé mohou vidět, že Ježíšův Duch způsobuje opravdovou změnu. „Naše laskavost má přesahovat kruh naší rodiny. Těm, kdo otevrou svůj domov pro druhé, se otevrou nové, vzácné příležitosti. Společenský vliv je pozoruhodná síla. Chceme-li, můžeme ho využít, jestliže pomáháme lidem kolem nás.“ (MH 354; ŽNP 186)

Když manželé pozvou jiný pár na společný oběd, na biblické studium nebo když se společně zúčastní nějakého manželského semináře, slouží si navzájem jako vzor. Projevy vzájemné důvěry, oddanosti, komunikace, způsoby řešení konfliktů a hledání shody se mohou stát mocným svědectvím rodinného života ovlivněného a změněného Kristem.

Na co si musíme dát v kontextu „napodobování“ pozor? Uvažuj o tom v souvislosti s těmito verši:

Jr 17,9

J 2,25

Ř 3,22.23

Následovat věřící, kteří následují Krista. Každý lidský příklad je nedokonalý. Ale svědectví křesťanského domova nespočívá v předvádění dokonalého vzoru. Když verše v Novém zákoně mluví o napodobování, vybízejí vlastně, aby se lidé řídili příkladem křesťanů, kteří následují Krista. Hlavní myšlenka spočívá v tom, že lidem může pomoci pochopit křesťanství, když ho vidí působit v životech jiných lidí – stejně omylných a nedokonalých, jako jsou oni sami.

Aplikace

Co bys mohl udělat pro to, aby se tvá rodina stala lepším příkladem křesťanského svědectví?

NAKAŽLIVÁ POHOSTINNOST

Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. (Ř 12,13)

Osobní studium

Porovnej biblické verše o pohostinnosti s konkrétními událostmi v několika níže zmíněných rodinách. [Iz 58,6.7.10–12](#); [Ř 12,13](#); [1Pt 4,9](#). Které znaky pohostinnosti se nacházejí v těchto příkladech?

Abraham a Sára ([Gn 18,1–8](#))

Rebeka a její rodina ([Gn 24,15–20.31–33](#))

Zacheus ([L 19,1–9](#))

Pohostinnost uspokojuje základní potřeby druhého člověka – odpočinek, jídlo a přátelství. Jde o hmatatelné vyjádření obětavé lásky. Když Ježíš mluvil o tom, že dáme-li jídlo hladovějícímu a nápoj žíznivému, prokážeme tím vlastně službu jemu samotnému,

vyjádřil tím teologickou důležitost pohostinnosti ([Mt 25,34–40](#)). Svůj domov můžeme použít ke službě různými způsoby. Od pozvání sousedů na oběd až po dlouhodobou pohostinnost, kdy například vyhradíme pokoj v našem domě pro oběť násilí. Pohostinnost se může projevit prostou přívětivostí, ochotou modlit se za druhého nebo s ním studovat Bibli. Skutečná pohostinnost vyvěrá ze srdcí těch, kterých se dotkla Boží láska a chtějí vyjádřit svou lásku slovy a činy.

Rodiny si někdy stěžují, že jim chybí možnost, čas nebo síla poskytnout pohostinnost. Jiní se cítí nesví, nezkušení a nejistí při představě, že by měli udělat něco, s čím nemají zkušenost a co se týká nevěřících. Někteří se chtějí vyhnout komplikacím, které by se mohly objevit jako následek služby neznámým lidem. Mnohé dnešní rodiny si pletou pohostinnost s pořádáním večírků.

Aplikace

Jakým způsobem život tvé domácnosti odráží tvůj duchovní stav?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečti si 28. kapitolu „Služba v rodině“ z knihy *Život naplněný pokojem* (MH 349–355; ŽNP 184–187) a 29. kapitolu „Poslové z Babylónu“ z knihy *Od slávy k úpadku* (PK 340–348; OSU 132–135).

Moc domova spočívá v evangelizaci. „Vliv správné rodiny na srdce a životy lidí je mnohem účinnější než sebelepší kázání... Může se zdát, že oblast našeho vlivu je nepatrná a naše schopnosti malé, že máme málo příležitostí, že málo dokážeme. Přesto máme podivuhodné příležitosti, jestliže dobře využijeme možnosti, které nám poskytuje náš vlastní domov. Otevřeme-li svá srdce a své domovy Božím životním zásadám, staneme se prostředníky, skrze něž bude proudit životodárná síla. Z našich domovů budou tryskat proudy zdraví, které přinášejí život, krásu a užitek tam, kde je dnes pusto a prázdno.“ (MH 352.355; ŽNP 186.187)

Otázky k rozhovoru

1. Mluvte společně o tom, co vám osobně pomohlo rozhodnout se pro Krista. U koho se hrál důležitou roli vliv rodiny věřících? Co konkrétně způsobilo takový vliv? Co se z toho můžete jako třída naučit?
2. Jakým praktickým způsobem můžete pomoci rodině, kde je jeden z manželů nevěřící?
3. Uvažujte společně o tom, co ztěžuje prožívání víry ve vaší rodině. Udělejte si seznam těchto situací a pak se snažte hledat řešení.
4. Přestože svědectví víry v rodině nemusí být vždy tak dokonalé, jak bychom si představovali, i nedokonalí členové rodiny mohou poukázat na dokonalého Spasitele. Uvažujte o vlivu vaší rodiny na ty, kteří k vám přicházejí na návštěvu.

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____